

BURMESE
CLASSIC
2009

ဒီမိုကရေစီနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီ ဒေါက်တာအရှင်ဓမ္မပိယ(ပါဏာဗိဇ္ဇာ)

[အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကင်း]

ဒီဇိုင်းရေးဆွဲသူ
ဦးဝင်းဝင်း

ဘိက္ခုဝေပွယ် (USA)

မာတိကာ

- ၁။ အမြင်မတူတဲ့အတွေးများ ၆
- ၂။ ဒီမိုကရေစီနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီ ၂၇

အခြင်တူတဲ့အတွေးများ

လူ့ဘဝနဲ့အတွေး။ လူ့ဘဝကို ရလာသူ တိုင်း အတွေးဆိုတာရှိစမြဲပါ။ အတွေးကို အခြေခံ ပြီး အထက်တန်းစား ဘဝများသို့ ရောက်ရှိသွား သူများရှိသလို၊ အတွေးကို အခြေခံပြီး အောက် တန်းစားဘဝများသို့ ရောက်ရှိသွားသူတွေကလည်း ခုနဲ့ဒေး။

လူ့ဘဝမှာ အရေးပါလှတဲ့ အတွေးဆိုတဲ့ အရေးကိစ္စမှာ မှန်ကန်တဲ့အတွေး၊ မှားယွင်းတဲ့ အတွေး၊ ဒီအတွေးနှစ်ခု ဘယ်သင်းကို အရင်စလို့

ဘယ်သင်းကို နောက်ချပြီး တွေးသင့်တယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်ဖို့ပါ။

အဲဒီအတွေးနှစ်ခုကို မစဉ်းစားမီ စဉ်းစားစရာ တစ်ခုဖြစ်လာတာက အတွေးဆိုတာ ဘာလဲ။ အတွေးကို ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာ (ဗုဒ္ဓစံ(စ်) ဆိုက်ကိုလိုဂျီ) မှာ “ဝိတက္က” လို့ အသုံးရှိပြီး၊ မြန်မာမှုပြုတော့ “ဝိတက်”၊ မြန်မာလိုအဓိပ္ပါယ် ပြန်တော့ “အတွေး”တဲ့။ “ညက ဝိတက်တွေ များနေလို့ အတော်နဲ့ကို အိပ်မပျော်နိုင်ဘူး” ဆိုတဲ့ စကားအသုံးအနှုန်းကို လူတိုင်းနီးနီး ကြားဖူး မှာပါ။

အတွေးမှာ လွတ်လပ်ခွင့်ရှိတယ် ဆိုပေမဲ့ လို့ တွေးချင်ရာ တွေးလို့တော့ မသင့်တော်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် တွေးတတ်ရင် ကုသိုလ်(စိတ်) ဖြစ်နိုင်ပြီး၊ မတွေးတတ်ရင်တော့ အကုသိုလ် (စိတ်) တွေ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် တွေးတတ်တဲ့ အလေ့ အကျင့်မျိုးဆိုတာ အလေ့အကျင့် လုပ်ထားမှ ဖြစ် နိုင်တာ။ ဒီလိုဆို ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ဘယ်လိုတွေး မလဲ။

ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာအရဆိုရင် “အတွေး”ကို စိတ်က ဆောင်ရွက်တာမဟုတ်ဘူး။ စေတသိက် က ဆောင်ရွက်တာ။ စိတ်က တခြား၊ အတွေးက တခြားဆိုတာကို သိထားရမှာပါ။

“တွေးတဲ့” ကိစ္စ ကို စေတသိက်(၅၂) ပါးထဲမှာပါတဲ့ ဝိတက် ဆိုတဲ့ စေတသိက်က ဆောင်ရွက်တာ။ လူအတော်များများဟာ စိတ်နဲ့ အတွေးကို အတူတူပဲလို့ ထင်မှတ်ထားကြတာ။ အဘိဓမ္မာသဘောအရ အာရုံကို သိတက်တဲ့ စိတ်ကတစ်မျိုး၊ ထိုစိတ်ကို မှီတွယ်ပြီး ဖြစ်ပေါ် လာတဲ့ စေတသိက်က တစ်မျိုး ဒါကို ခွဲခြား သိဖို့ပါ။

ထိုနည်းတူစွာပဲ ချစ်စိတ်၊ မုန်းစိတ်၊ မနာလိုစိတ်၊ ဝန်တိုစိတ်၊ မေတ္တာစိတ်၊ ကရုဏာစိတ်တို့ ဆိုရာမှာလည်း အလားတူပဲ ခွဲခြားသိဖို့ပါ။ အကျဉ်းချုပ်မှတ်သားထားသင့်တာကတော့ အတွေးဆိုတာ စေတသိက်တစ်ခုရဲ့ အမည်နာမပဲလို့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးပဲ မှတ်ထားဖို့ပါ။

လူတိုင်းလူတိုင်း ဘဝအခက်အခဲတွေကို တွေ့ဖူး၊ ကြုံဖူးကြတာချည်းပဲ။ မတွေ့ဖူး၊ မကြုံဖူးသူရယ်လို့ ဒီလောကမှာ ရှိမှ မရှိတာ။ လူဆိုတာ ဘဝအခက်အခဲတွေနဲ့ ကြုံလာပြီဆိုရင် တစ်စုံတစ်ခုကိုလုပ်ဖို့ တွေးကြတာချည်းပဲ။ “လူဟာ ကြံရင်းသေတယ်၊ ငှက်ဟာ ပျံရင်း သေတယ်” “လူဟာ တွေးရင်း သေတယ်၊ မြင်းဟာ ပြေးရင်း သေတယ်” ဆိုတဲ့ စကားပုံတွေလည်း ရှိနေတာပဲ။

တွေးတာဟာ လူတွေရဲ့ဓမ္မတာသဘောလို့ ဆိုနိုင်ပေမဲ့ လောကအကြောင်းကို တွေးတဲ့

အခါမှာ တွေးသင့်တဲ့ အရာရှိသလို၊ မတွေးသင့်တဲ့ အရာတွေလည်း ရှိနေတယ်။ မှန်ကန်စွာ တွေးတတ်ရင် မဂ္ဂင် (၈)ပါးမှာ ပါဝင်တဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပ (မှန်ကန်သောအတွေး) ဖြစ်လို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်တစ်ခု ဖြစ်တယ်။ မှားမှားယွင်းယွင်း တွေးပြီဆိုရင်တော့ အဲဒီအတွေးကို အခြေခံပြီး ထင်ရာစိုင်းတတ်ကြတယ်။ အဲဒီထင်ရာမြင်ရာစိုင်းတဲ့အမှုက အပါယ်လေးပါးထိ ကျသွားနိုင်တယ်။

သာသနာသမိုင်းမှာ ထင်ရှားလှတဲ့ ဒေဝဒတ်ရဲ့ အတွေးမျိုးကို ဒီနေရာမှာ နမူနာအဖြစ် ထုတ်ပြချင်တယ်။ မဖြစ်စလောက်လေး သူ ရထားတဲ့တန်ခိုးကို အဟုတ်ကြီးထင်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ကြီးဝင်ခဲ့တယ်။ တန်ခိုးရှင်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားကိုသတ်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ဘုရားလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အတွေး။ ကိုယ်တွေးတဲ့ အတွေးကို “မှားတယ်၊ မှန်တယ်” ပြန်လှန်မတွေးခိုင်းတော့သူ ဒုက္ခရောက်တော့တာပေါ့။

အတွေးနောက်စိတ်ပါပြီး မလုပ်သင့်တာတွေကို လုပ်ခဲ့တယ်။ မှားယွင်းတဲ့ အတွေးကို အခြေခံပြီး မလုပ်သင့်၊ မလုပ်ထိုက် တာတွေကို လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက်ကြောင့် ငရဲမှာ ကျပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို ခံစားရတော့တယ်။ ဒါကြောင့် အတွေးစိတ်ဆိုတာ ဒီလောက်အရေးကြီးဘူးလို့ ထင်ရပေမဲ့ မတွေးတတ်ရင် ငရဲထိ ကျသွားနိုင်တယ် ဆိုတာကို သတိပြုနိုင်ဖို့ပါ။

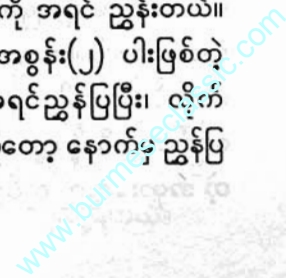
အတွေးက နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိနိုင်တယ်။ အဲဒီနှစ်မျိုးကတော့ (၁) မှားယွင်းတဲ့အတွေး၊

(၂) မှန်ကန်တဲ့အတွေး နှစ်မျိုးပါ။ တွေးစိတ်မှာ အစွမ်းသတ္တိတွေ ပါဝင်တယ်။ မှားယွင်းတဲ့ အတွေးမှာ အပြစ်တွေ ပါဝင်နေတယ်။ ထိုအပြစ်တွေက ဆင်းရဲတဲ့အကျိုးကို ပေးတယ်။ မှန်ကန်တဲ့ အတွေးမှာ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ ဂုဏ်သတ္တိတွေ ပါဝင်နေတယ်။ အဲဒီဂုဏ်သတ္တိတွေက ကောင်းကျိုး

ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း မေးကြည့်ပါ။

လူ့ဘဝမှာနေရတဲ့ခဏလေးမှာ ဘယ်လို အတွေးမျိုးနဲ့ နေမှာလဲ။ မှားယွင်းတဲ့ အတွေးနဲ့ နေမလား၊ မှန်ကန်တဲ့အတွေးတွေနဲ့ နေမလား။ you သဘောပါ။

လောကသဘောအရ မှန်ကန်တဲ့ အတွေးဟာ မှားယွင်းတဲ့ အတွေးထက်ပိုပြီး အရင် ဖြစ်သင့်တယ်လို့ ထင်ရပေမဲ့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကတော့ လမ်းညွှန်တဲ့အခါမှာ အမှန်လုပ်ဖို့ထက် အမှားမလုပ်ဖို့ကို အရင် ညွှန်ပြတယ်။ လိုက်ရမဲ့ လမ်းထက် မလိုက်ရမဲ့လမ်းကို အရင် ညွှန်းတယ်။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်မှာ အစွန်း(၂) ပါးဖြစ်တဲ့ မလိုက်သင့်တဲ့လမ်းကို အရင်ညွှန်ပြပြီး၊ လိုက်သင့်တဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းကိုတော့ နောက်မှ ညွှန်ပြထားတာကို တွေ့ရတယ်။

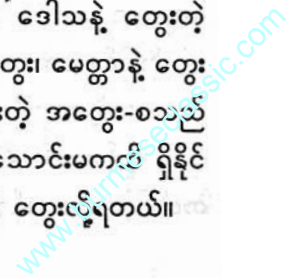
မင်္ဂလာသုတ်မှာလည်း အသေဝနာ စ
 ဗလာနံ (လူပိုက်ကို မပေါင်းရဘူး) ဆိုတဲ့ မလုပ်
 သင့်တဲ့အရာကို အရင်ညွှန်ပြပြီး၊ ပဏ္ဍိတာ နဂ္ဂ
 သေဝနံ (ပညာရှိကို ပေါင်းရမယ်) ဆိုတဲ့ လုပ်သင့်
 တဲ့ အရာကို နောက်မှ ညွှန်ပြထားတာကို တွေ့ရ
 တယ်။ သဘာဝကျပါတယ်။ လိုက်ရမဲ့လမ်းကို
 မလိုက်ရင် အဆင်မပြေရုံပဲ ရှိမယ်။ ဒုက္ခတော့
 မရောက်နိုင်ဘူး။ မလိုက်ရမဲ့လမ်းကို လိုက်မိရင်
 တော့ အဆင်လည်းမပြေနိုင်ဘူး။ အကြီးအကျယ်
 လည်း ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်။

အဖေကို သတ်ခဲ့မိတဲ့ အဇာတသတ်
 မင်းသားလေးရဲ့ ဖြစ်အင်ကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။
 အဇာတသတ်မင်းသားဟာ တကယ်တော့ သူတော်
 ကောင်းလေးပါ။ မပေါင်းသင်းထိုက်တဲ့လူကို
 ပေါင်းသင်းမိလို့ သူ့ဘဝမှာ ပေးဆပ်လို့ မကုန်နိုင်
 တဲ့ အမှားတွေကို လုပ်ခဲ့မိတယ်။ ကုစားလို့ မရနိုင်

တဲ့ စိတ်ဝေဒနာတွေကို ရခဲ့တယ်။ သေပြီးတဲ့ နောက်
 ဘဝမှာလည်း ငရဲမှာ လောက်ထိုးကျခဲ့ရတယ်။
 ဒါဟာ သင်ခန်းစာယူသင့်တဲ့ အချက်ပဲ။

အတွေးမှားရင် အယူမှားတတ်တယ်။
 အယူမှားရင်တော့ အလုပ်ပါ မှားတတ်တာမို့
 စနစ်တကျ တွေးတတ်အောင် လေ့ကျင့် သင်ယူ
 ထားဖို့ပါ။ တွေးတတ်ရင် ချမ်းသာမယ်။ မတွေး
 တတ်ရင် ဆင်းရဲမယ်။ ဒါဟာ သီအိုရီပဲ။

အဘိဓမ္မာသဘောနဲ့ နှီးနှောပြီး ပြောရ
 ရင် အတွေးဆိုတာ အမျိုးမျိုး ရှိနိုင်သေးတယ်။
 လောဘနဲ့ တွေးတဲ့အတွေး၊ ဒေါသနဲ့ တွေးတဲ့
 အတွေး၊ မာနနဲ့ တွေးတဲ့အတွေး၊ မေတ္တာနဲ့ တွေး
 တဲ့ အတွေး၊ ကရုဏာနဲ့တွေးတဲ့ အတွေး-စသည်
 ဖြင့် အတွေးပေါင်း ထောင်သောင်းမကလို့ ရှိနိုင်
 တယ်။ ကိုယ် တွေးချင်သလို တွေးလို့ရတယ်။

ဒါပေမဲ့ တွေးတတ်ရင် သက်သာတာပေါ့။ လောဘနဲ့ တွေးရင် လောဘတွေပေါ့။ လောဘ အတွေးဆိုတာ လောဘစေတသိက်နဲ့ ယှဉ်တွဲနေတဲ့ အတွေးကို ပြောတာ။ ဒေါသအတွေးဆိုတာ ဒေါသ စေတသိက်နဲ့ ယှဉ်တွဲနေတဲ့ အတွေးကို ပြောတာ။

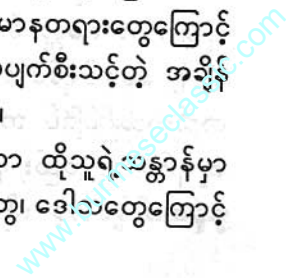
ဒီလောက်ဆိုရင် အတွေးသရုပ်ကို မှန်းဆ နိုင်ပြီပေါ့။ လောဘနဲ့ပဲ တွေးတွေး၊ ဒေါသနဲ့ပဲ တွေး တွေး။ ဒီအတွေးမျိုးတွေကို အဘိဓမ္မာရှုထောင့်က ကြည့်ရင် မကောင်းတဲ့အတွေးလို့ပဲ ပြောရမှာပဲ။

ဒါပေမဲ့ တချို့က ဒီလိုအတွေးမျိုးတွေကို တွေးတာ ကောင်းတယ်လို့ Debate (စကား စစ်ထိုးခြင်း၊ စကားရည်လှူခြင်း) လုပ်လိုကြတယ်။ “လောဘနဲ့ တွေးပြီး အလုပ်လုပ်တော့ စီးပွားတွေ ပိုဖြစ်ထွန်းတယ်၊ ပိုမိုအောင်မြင်တယ်”လို့ ထင် တတ်ကြတယ်။ မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါတယ်။

သို့သော် လောဘလောတိုက်ပြီး ရှာထား တဲ့ စီးပွားဥစ္စာမျိုးဆိုတာ စီးပွားဥစ္စာဖြစ်ထွန်းလာ လို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ စည်းစိမ်းမျိုးနဲ့ နေနိုင်ပေမဲ့ မသမာတဲ့နည်းလမ်းတွေနဲ့ ရှာထားတဲ့ စီးပွားဥစ္စာ တွေဖြစ်နေလေတော့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုရဲ့ နောက် ကွယ်မှာ ပူစရာ၊ ပင်စရာတွေက အများကြီးရှိနေ တတ်တယ်။

ဒီအခြေအနေမျိုးမှာ အောင်မြင်မှုကြောင့် သွေးနားထင်ရောက်နေတတ်ပြီမို့ အတ္တကြီးစိုးတဲ့ မာနတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေ၊ ဣဿာမစ္ဆရိယ တွေက ထိုသူရဲ့ နှလုံးသားထဲကို တန်းစီပြီး ဝင်လာ တယ်။ အတ္တတရားတွေ၊ မာနတရားတွေကြောင့် ထိုသူရဲ့ စီးပွားဥစ္စာတွေ မပျက်စီးသင့်တဲ့ အချိန် မှာပဲ ပျက်စီးရတတ်တယ်။

ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ ထိုသူရဲ့ သန္တာန်မှာ ရှိနေတဲ့ အတ္တတွေ၊ မာနတွေ၊ ဒေါသတွေကြောင့်

ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ အဖြေက ရှင်းနေတာ။ ကိုယ်ပိုင် လွှပ်လပ်တဲ့အတွေးနဲ့ ကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့ပါ။

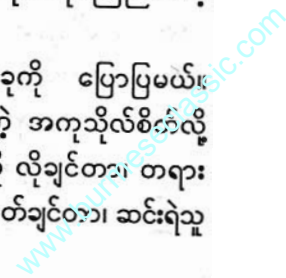
အတ္တပါတဲ့ အတွေး၊ မာနပါတဲ့ အတွေး၊ ဒေါသပါတဲ့ အတွေးမျိုးတွေဆိုတာ စိတ်ကို ပူလောင် စေတယ်။ ဣဿာမစ္ဆရိယပါတဲ့ အတွေးမျိုးက တော့ စိတ်ကို ပင်ပန်းစေတယ်။ မေတ္တာစိတ်နဲ့ တွေးတဲ့ အတွေးမျိုးကြတော့ စိတ်လည်း ချမ်းသာတယ်။ ကျေလည်း ကျေနပ်စရာကောင်းတယ်။ မေတ္တာ စိတ်နဲ့ နေနိုင်ပြီ ဆိုရင်တော့ လောကကြီး တစ်ခုလုံး ဟာ အလှတရားတွေချည်း ဖြစ်နေတာ။

ဘဝမှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ နေချင် သူများဟာ မေတ္တာစိတ်နဲ့ နေဖို့ပါ။ ဝမ်းသာပီတိ မျိုးနဲ့ နေချင်ရင်တော့ မုဒိတာစိတ်နဲ့ နေဖို့ပါ။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဘဝမျိုးလေးကို မြတ်နိုးတယ် ဆိုရင်တော့လည်း ဥပေက္ခာနဲ့လုံးသားမျိုးနဲ့ နေတတ်ဖို့တော့ လိုတာပေါ့။

တစ်ခုတော့ သတိပေးပါရစေ။ တွေးတဲ့ အခါမှာ အတွေးတွေ မရောထွေးဖို့လည်း အရေးကြီး တယ်။ အတွေးတွေက ရောထွေးလာပြီဆိုရင် အမှားကို အမှန်ထင်၊ အမှန်ကိုလည်း အမှားထင် တတ်တယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ မှားယွင်းတဲ့အတွေး တစ်ခုကို လက်ခံမိရာက ကြီးမားတဲ့အမှားကြီးကို ယုံကြည်သွားတာကိုပြောတာ။

ဒါကြောင့် မိမိယူထားတဲ့ အယူဝါဒ တစ်ခု (သို့မဟုတ်) မိမိယုံကြည်ထားတဲ့ ယုံကြည်မှုတစ်ခု ကြီးထွားလာပြီဆိုရင်တော့ စာနဲ့ပေနဲ့ တိုက်ဆိုင် ကြည့်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်။ တိုက်ဆိုင်ကြည့်တော့ အမှားနည်းတာပေါ့။

ဥပမာလေး တစ်ခုကို ပြောပြမယ်။ လောဘစိတ်ဆိုတာ လိုချင်တဲ့ အကုသိုလ်စိတ်လို့ ကြားဘူးထားတော့ နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်တာ၊ တရား ကို လိုချင်တာ၊ စာပေတွေ တတ်ချင်တာ၊ ဆင်းရဲသူ

များကို ပေးကမ်းလို၍ ပစ္စည်းဥစ္စာများကို လိုချင်တာ-စတဲ့ ဒီလိုချင်မှုမျိုးတွေဟာ အကုသိုလ်တရားတွေလို့ အထင်ရှိနေတတ်ကြတယ်။ အထင်မမှားစေချင်ဘူး။ တောင်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဒီအတွေးမျိုးတွေကို အထင်မမှားစေချင်၍ ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာစာအုပ် (နာ-၂၄)မှာ မေတ္တာစိတ်နဲ့ ရေးသားဖော်ပြထားတယ်။ မုဒိတာစိတ်နဲ့ ဖတ်ရှုဖို့ပါ။

“လိုချင်မှုသဘောသည် လောဘတည်း။ ‘လိုချင်’ဆိုသော်လည်း ကာမဂုဏ်ဆိုင်ရာ လိုချင်မှုမျိုးကိုသာ လောဘ ဟု ဆိုသည်။ နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်မှု၊ တရားကို လိုချင်မှု၊ စာပေတတ်ချင်မှု၊ ဆင်းရဲသူများကို ပေးကမ်းလို၍ ပစ္စည်းကို လိုချင်မှု -စသော ကောင်းသောအရာ၌ လိုချင်မှုမျိုးကား လောဘမဟုတ်။ ဆန္ဒ (ကုသလစ္ဆန္ဒ) သဘောသာ ဖြစ်ပေသည်”ဟု အတွေးမှားနေသူများကို အတွေးမှန်ဖို့

ထောက်ပြတော်မူခဲ့တယ်။ အတွေးနဲ့စပ်ပြီး ဆင်ခြင်သင့်တဲ့ အရာမျိုးတွေကို ဆင်ခြင်နိုင်ကြပါစေ။

တွေးတယ်ဆိုတာ တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက် (သို့မဟုတ်) တစ်စုံတစ်ခုအတွက် တစ်ခုခုကို ပြုလုပ်ပေးလို၍ ကြောင့်ကြစိတ်နဲ့ တွေးတာမျိုးလည်း ရှိတတ်ပါတယ်။ ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းမရှိပဲနဲ့ တောင်မြောက်လေးပါး၊ ထွေရာလေးပါးကို တွေးတဲ့အတွေးမျိုးတွေလည်း ရှိနေတတ်သေးတယ်။ အတွေးဋီကာချဲ့ရင်တော့ အတွေးသံသရာရှည်ရုံပဲ ရှိမှာပဲ။

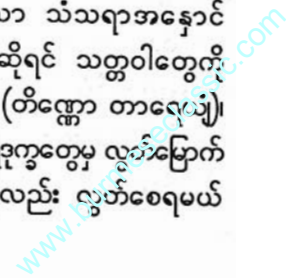
အများအတွက် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုလုပ်ပေးချင်လို့ တွေးတဲ့အတွေးမျိုးကတော့ ဘုရားရဟန္တာများတောင် မကင်းနိုင်ဘူးတဲ့။ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလောင်း ဗောဓိပင်ရင်းမှာ ဘုရားဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် သူ ရရှိထားပြီးတဲ့ တရားတော်များကို အပြန်အလှန် ဆင်ခြင်ကြည့်တော်မူတယ်။

“ငါ ဘုရား သိထားတဲ့ တရားတော်တွေဟာ အလွန်ကို သိမ်မွေ့နက်နဲတယ်။ သိနိုင်ဖို့ မြင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ ပုထုဇဉ်တွေအတွက် အလွန်ခက်ခဲလိမ့်မယ်။ ကြံစည်စဉ်းစားရုံမျှနဲ့လည်း ဉာဏ်မှာ မထင်နိုင်တဲ့ တရားမျိုး။ အာရုံများတဲ့ (အတွေးများတဲ့) ပုထုဇဉ်တွေကို တရားဟောလည်း ပင်ပန်းရုံပဲ ရှိလိမ့်မယ်။ တရားမဟောပဲ ကြောင့်ကြမဲ့နေပြီး တရားချမ်းသာနဲ့ပဲနေရတာ ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်” လို့ အကြံဖြစ်တော်မူတယ်။

ဆိုလိုတာက မြတ်စွာဘုရား ဒီ အတွေးကို တွေးမိတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ဒီလိုတွေးနေတာကို သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကြီးက သိနေတယ်။ “ဒုက္ခပဲ၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသာ တရားမဟောဘဲ နေခဲ့ရင် လောကကြီးတော့ ပျက်စီးတော့မှာပဲ” လို့ တွေးမိပြီး လူ့ပြည်ကို ချက်ချင်းပဲဆင်းလာတယ်။ ဘုရားကို ဖူးမျှော်ပြီး တရားမဟောဘဲမနေဖို့ လျှောက်ထားတယ်။

ဘုရားရှင်ရဲ့ စိတ်အကြံအစည်ကို သိထားတဲ့ ဗြဟ္မာကြီးဟာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တရားမဟောဘဲ နေခဲ့ရင်ဆိုတဲ့အတွေးက ရှိနေသေးတာမို့ တရားဟောဖို့ အကြောင်းခိုင်လုံအောင် အတိတ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့အကြောင်းအရာနဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို အမှတ်ရစေတယ်။

“အရှင်ဘုရား သတိတရား ရတော်မူပါ။ အရှင်ဘုရား သုဗေဓာ ရှင်ရသေ့ဘဝက ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ခြေတော်ရင်းမှာ ဘုရားဆုကို ပန်ယူခဲ့စဉ်အခါက “ငါသာ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထို့ထွင်းသိခဲ့မယ်ဆိုရင် သတ္တဝါတွေကိုလည်း သိစေမယ် (ဗုဒ္ဓေါ ဟောစေယျ)။ ငါသာ သံသရာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် သတ္တဝါတွေကိုလည်း လွတ်မြောက်စေမယ် (တိဇ္ဈော တာရေယျ)။ ငါသာ မွန်းကျပ်နေတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေမှ လွတ်မြောက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် သတ္တဝါတွေကိုလည်း လွတ်စေရမယ်

(မုတ္တော မောစေယျံ) လို့ အရှင်ဘုရား ကြွေးကြော် ခဲ့ဖူးသည်ကို အမှတ်ရတော်မူပါဘုရား” တဲ့။

ဗြဟ္မာကြီးဟာ ဘုရား တရားမဟောဘဲ နေမှာစိုးလို့ လေးသင်္ချေကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်က စကားကို ဘုရားရှင်အား ပြန်ပြီးအမှတ်ရစေတာ။

ဗြဟ္မာကြီး ဝေနေယျသတ္တဝါတွေအတွက် ဘုရားတရား မဟောမှာကို စိတ်ပူလို့ လျှောက်ထား နေခြင်းပါ။ တကယ်တော့ ဘုရားရှင်များဟာ ပါရမီ တော်တွေကို ပင်ပင်ပန်းပန်း ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တာဟာ သတ္တဝါတွေ အတွက်ပါ။ သတ္တဝါတွေကို တရား ဟောနိုင်ဖို့ ဘုရားတစ်ဆူမှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ အရည်အသွေးမျိုးတွေရှိလာအောင် ပါရမီတော်တွေ ကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တာပါ။ သတ္တဝါတွေ အပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ ဘုရားလောင်းများရဲ့ မွန်မြတ်တဲ့စိတ်ထား ကို သိစေဖို့ပါ။

တကယ်တော့ လူတိုင်းလူတိုင်း အများ အကျိုးရှိစေမဲ့ အလုပ်မျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးလိုတဲ့ အတွေးမျိုးတွေ အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက် တော့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြမှာပါ။ အကြောင်း မညီညွတ်တာ ရယ်၊ ဆန္ဒတွေ နည်းသွားတာရယ်၊ အုပ်ချုပ်သူ လူတန်းစားတွေကို မကျေနပ်တာရယ်၊ အတ္တဖက် မှာ အလေးသာ သွားတာရယ်-စတဲ့ အကြောင်းတွေ ကြောင့် မူလရည်ရွယ်ချက်တွေ ပျက်ပြယ်ခဲ့ကြတယ်။ အတိတ်က ဖြစ်ရပ်လေးတွေကို ပြန်ပြောခွင့်ပေး ပါ။

နိုင်ငံခြားကို ပညာလာသင်ကြတဲ့ ကျောင်းသား အားလုံးနီးနီးသာ တိုင်းပြည်က မထွက် ခွါခင်မှာတော့ “ငါသာ ခေတ်မှီပညာရပ်တွေကို နိုင်ငံခြားမှာ သင်ကြားခွင့်ရခဲ့မယ်ဆိုရင် ငါ့ တိုင်း ပြည်၊ ငါ့လူမျိုးတွေကိုလည်း ဒီခေတ်မှီပညာရပ် တွေနဲ့ တိုင်းပြည်တိုးတက်အောင် ငါ ပြန်လည်

ပြုလုပ်ပေးမယ်။ ငါသာ လုံခြုံမှုမရှိတဲ့ ဘဝအနှောင်အဖွဲ့တွေမှ လွတ်မြောက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ငါ့တိုင်းပြည်၊ ငါ့လူမျိုးတွေကိုလည်း ဘဝအနှောင်အဖွဲ့ဘေးတွေမှ လွတ်မြောက်အောင် ငါကူညီပေးမယ်။ ငါသာ ငတ်မွတ်ကျပ်တည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ဘေးတွေမှ လွတ်မြောက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ငါ့တိုင်းပြည်၊ ငါ့လူမျိုးကိုလည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ဘေးမှ လွန်မြောက်အောင် ငါဆောင်ရွက်ပေးမယ်”တဲ့။

ဒါဟာ အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ တကယ်ကို စစ်မှန်တဲ့ စေတနာ အတွေးတွေ ဖြစ်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအတွေးတွေဟာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အတိတ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။ နေပြည်တော်ကြီးလည်း မျှော်လေတိုင်း ဝေးခဲ့ရပြီ။ ဒီအတွေးမျိုးတွေကို ကံရှုထောင့်ကနေကြည့်ပြီး သုံးသပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ပြည်သူတွေကပဲ ကံဆိုးတာလား၊ ကူညီ

၂၄

ချင်သူတွေကပဲ ကံဆိုးတာလား အတွေးနယ်ချဲ့ရန်ခက်လှပါဘိ။

ပြောချင်တာရှိတာလေးတွေကို ပြောနေရင်း စာက အတော်ကို ရှည်သွားပြီ။ ဒီတော့လည်း တွေးလက်စ အတွေးများကိုလည်း ရပ်တန့် ရတော့မယ်။ ရေးလက်စ စာကြောင်းများကိုလည်း အကျဉ်းချုံး ရေးရပေတော့မယ်။

ဒါပေမဲ့ တွေးလက်စ အမျှင်လေးတစ်ခုတော့ ကျန်နေသေးတယ်။ ပြောလက်စ ရှိနေပြီမို့ ဒါလေးတစ်ခုကိုတော့ ပြောခွင့်ပြုပါ။ လောကမှာ လူသားတွေဟာ ဉာဏ်ရည်ချင်းလည်း မတူ။ ကြီးပြင်းလာရတဲ့ ဘဝအခြေအနေခြင်းလည်း မတူ။ စိတ်ဝင်စားတာခြင်းလည်း မတူ။ အမြင်ခြင်းလည်း မတူကြတော့ အတွေးတွေ တူဖို့ဆိုတာ မလွယ်နိုင်ဘူးလေ။ အတွေးမျိုးစုံကို တူညီအောင် ညှိဖို့ဆိုတာ ကလည်း ဘယ်လိုနည်းနဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

www.burmeseclassic.com

၂၆

ဒေါက်တာအရှင်ဓမ္မပိယ (ပါမောက္ခ)

ဒါကိုတော့ လူတိုင်းနားလည်ပေးရမှာ။
ဒါပေမဲ့ တူညီနေတာလေး တစ်ခုတော့လည်း ရှိနေ
သေးတယ်။ အဲဒါကတော့ လူတိုင်း တွေးတယ်
ဆိုတဲ့ အချက်ပါ။ အားလုံးချမ်းသာစွာ အိပ်စက်နိုင်
ကြပါစေ...။

ဘိက္ခုဓမ္မပိယ (USA)

ဒီမိုကရေစီနဲ့ ဗုဒ္ဓဝါဒီ

ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့
ကြားမှာ ရေပန်းစားနေတဲ့ သတင်းတစ်ခု။
ငြိမ်းချမ်းစွာ အသွင်ကူးပြောင်းနိုင်ရေးနဲ့စပ်တဲ့
သတင်းတွေပါ။ ဟိုနေရာမှာလည်း ဒီသတင်း၊
ဒီနေရာမှာလည်း ဒီသတင်း။ သတင်းကို အနှစ်ချုပ်
ပြောရရင်တော့ “ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံလော်ကြီးဆီ”

သို့ အသွင်ကူးပြောင်းရေးနဲ့စပ်တဲ့ သတင်းစကား
တွေပါ။

လူပြောသူပြောများလာတဲ့ သတင်းဆို
တော့ (ဟိုအရင်အခါများက ဒီမိုကရေစီစကား
ပြောရင် ဆန့်ကျင်ရေးစကားလို့ အထင်ရောက်
နေကြပြီး ကြောက်ရွှင် ရှောင်နေကြတဲ့) အမျိုး
သမီးတွေလည်း စိတ်ဝင်စားလာကြဟန်တူတယ်။

ဒီမိုကရေစီစကား စတင်ပြောကြားလာ
ကြတယ်။ စိတ်ဝင်စားစရာပါ။ လူအများစုဟာ
ဒီမိုကရေစီစကား ပြောနေကြပေမဲ့ ဒီမိုကရေစီရဲ့
အနှစ်သာရက ဘာလဲဆိုတာ မသိသူက များနေ
သေးတယ်လို့ ထင်မိတယ်။ တချို့ကလည်း ဗုဒ္ဓ
ဘာသာပီပီ ဒီမိုကရေစီကို ဘုရားဟောခဲ့သလား
လို့ မေးသူများပင် ရှိလာတယ်။

ဒီတော့ “ဒီမိုကရေစီကို ဘုရားဟောခဲ့
သလား” ဆိုတာ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စဉ်းစား

ကြည့်မိတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့။ ဘုရားဟောစကား
တော်တွေထဲမှာ “ဒီမိုကရေစီ” ဆိုတဲ့စကားပါ။
မပါပေ။ စဉ်းစားနိုင်ဖို့ပါ။

ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်ကို ဂရိ
(Greek) နိုင်ငံက စင်ကျူရီ ငါးရာစုနဲ့ လေးရာစု
အလယ်ပိုင်းလောက်မှာ နိုင်ငံရေးပေါ်လစီ တစ်ခု
အနေနဲ့ စတင်ခဲ့တာလို့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး သိထား
ဖို့ပါ။

ပြည်သူတွေကပဲ ပြည်သူတွေအတွက်
အုပ်ချုပ်သူ အစိုးရအဖွဲ့ကို လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်
တင်မြောက်ပေးရတဲ့ နိုင်ငံရေးစနစ်တစ်ခုပါ။
ပြည်သူ၊ ပြည်သားတွေက တင်မြောက်ထားတဲ့
အစိုးရဖြစ်လို့ နိုင်ငံတွင်းမှာနေကြတဲ့ ပြည်သူ၊
ပြည်သားတွေဟာ လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆို
ခွင့်နဲ့ လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ရေးသားခွင့်တို့ကို
ရရှိကြတယ်။

ပြည်သူ၊ ပြည်သားတွေက ရွေးကောက် တင်မြောက်ထားတဲ့ နိုင်ငံတော် သမ္မတတို့၊ ပြည် ထောင်စု ဝန်ကြီးတို့၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော် အမတ် တို့က နိုင်ငံတော်နှင့် ပြည်သူ၊ ပြည်သားများ အတွက် လူနေမှုစနစ်များ၊ စီးပွားရေးစနစ်များ၊ ပညာရေး စနစ်များ၊ ကျန်းမာရေးစတဲ့ စနစ်များ မြှင့်မား တိုးတက်နိုင်စေရန် သင့်တော်လျောက်ပတ် တဲ့ ဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ပေးကြရတယ်။

အတိုချုပ်ပြောတော့ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရ ဆိုတာ ပြည်သူတွေကို မျှမျှတတ အုပ်ချုပ်နိုင်ရေး အတွက် ပြည်သူတွေက ရွေးချယ်တင်မြောက်ထား တဲ့ အစိုးရမျိုးကို ခေါ်တာ။ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ နိုင်ငံရေးစနစ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ ပြည်သူနဲ့အစိုးရ ကြား မှာ နိုင်ငံရေး ပါဝါကို အညီအမျှ မျှဝေပြီး နိုင်ငံတော် ကို အုပ်ချုပ်တဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်တစ်ခုပါ။

ဒီမိုကရေစီစနစ်မှာ လူအများ ပြောဆိုလေ့ ပြောဆိုထရှိတဲ့ စကားသုံးလုံးမှာ

- “(၁) လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့် (Freedom of speech)
- (၂) လွတ်လပ်စွာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့် (Freedom of Press) နဲ့

(၃) လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့် (Freedom of religion) ဒီလို အခွင့်အရေးများကို လူတိုင်း ရရှိနိုင်အောင် အစိုးရက ခွင့်ပြုပေးရတဲ့ စနစ်မျိုးလို့ ဆိုရမှာပါ။

ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့စကားဟာ မြန်မာစကား မဟုတ်ပါ။ ဂရိဘာသာစကားမှ ဆင်းသက်လာတဲ့ ဆင့်ပွားမျိုးဖြစ်တဲ့ ဘာသာစကားပါ။

ရှေးအလွန်ကျတဲ့ ဂရိနိုင်ငံရဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်မှာ အစအဦးပိုင်းတွင် နေရာခံရမှုများမှာ မိုနာခီစ် (Monarchies) ဘုရင် ကေရာင်

အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့တယ်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အိုလီဂါခီစ် (Oligarchies) လူ အနည်းစု အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်၊ ထိုနောက် တိုင်ရန်နီစ် (Tyrannies) အာဏာရှင် (သို့မဟုတ်) အာဏာရှင်များ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်၊ ထိုနောက် ဒီမိုကရေစီ (Democracies) ပြည်သူက လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ် တင်မြောက်ထားတဲ့ ဗဟိုအစိုးရအဖွဲ့က အုပ်ချုပ်တဲ့ အုပ်ချုပ်စနစ် ဆီသို့ အဆင့်ဆင့် ကူးပြောင်းလာတဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ဂရိနိုင်ငံရဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်များကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ပြီး၊ ဝေဖန်ထောက်ပြသွားသူကတော့ ပလေတို (Plato) ရဲ့ တပည့်ကြီးများထဲမှ ထင်ရှားလှတဲ့ အရစ်စတိုတယ်လ် (Aristotle) ဖြစ်တယ်။

ဂရိလူမျိုး ဖီလိုဆိုဖါကြီး ဆိုကရတီးစ် (Socrates) က သူ့ခေတ်၊ သူ့အခါ မှာ ဒီမိုကရေစီ

အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို ပြောင်ကျကျ ဝေဖန်ခဲ့ပြီး၊ ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ရဲ့ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်များကိုလည်း ထုတ်ဖော် ဝေဖန်သွားခဲ့တယ်။

Politics စာအုပ်ကြီးကို ရေးသွားတဲ့ ဆိုကရတီးစ်ရဲ့ ထင်ရှားတဲ့ တပည့်ကြီးလည်းဖြစ်၊ အကယ်ဒမီ (Academy) လို့ခေါ်တဲ့ တက္ကသိုလ် (University) ကျောင်းတော်ကြီးတစ်ခုကို တည်ထောင်သွားခဲ့တဲ့ ပလေတို (Plato)ကတော့ သူ့ဆရာကြီး ဆိုကရတီးစ်ရဲ့ နိုင်ငံရေး အယူအဆများ အတိုင်းသာ ဆက်လက်ကျင့်သုံး ပြောဆိုသွားခဲ့တယ်။ ဘယ်အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်မျိုးမဆို အားနည်းချက်၊ အားသာချက်မျိုးဆိုတာ ရှိတတ်စမြဲမို့ “ဒီမိုကရေစီမှ ဒီမိုကရေစီဖြစ်နေတဲ့သူများ” သဘင်များလည်း ထားနိုင်ကြဖို့ပါ။

ဒီမိုကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်နဲ့စပ်၍ နိုင်ငံရေး စကားများများ မပြောတတ်သူမို့ စိတ်ထဲ

မှာ မှတ်မိနေတဲ့ ဒီမိုကရေစီနဲ့စပ်တဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် ဂျဝါဟာလာနေဂျ (Jawaharlal Nehru) ပြောသွားတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကိုပဲ လက်ဆင့်ကမ်း ပြောပါရစေ။

ဝန်ကြီးချုပ် နေဂျက “ကျုပ်ကတော့ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်တွေထဲမှာ ဒီမိုကရေစီကို အကြိုက်ဆုံးပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အကောင်းများလို့ပါ” တဲ့။ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်များနဲ့ ပတ်သက်၍ ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့နဲ့ စဉ်းစားနိုင်ကြဖို့ပါ။

ဘုရားဟော တရားတော်တွေထဲမှာ “ဒီမိုကရေစီ” ဆိုတဲ့ စကားပါ။ မပါ စဉ်းစားပြီး လောက်ရောပေါ့။ ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့စကားဟာ မြန်မာစကားမဟုတ်သလို ပါဠိစကားလည်း မဟုတ်ပါ။ ဂရိဘာသာစကားမှ ဆင်းသက်လာတဲ့ စကား။

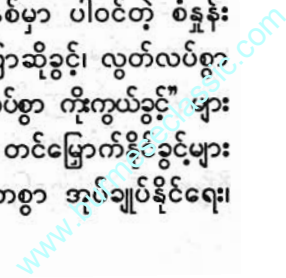
ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေးဝေါဟာရ စကားအသုံးအနှုန်းဖြစ်ပေမဲ့၊ အဲဒီစကားရဲ့

အနှစ်သာရက နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်သူများနှင့် ပြည်သူ့ပြည်သားများ ပူးပေါင်း၍ သာယာတဲ့ လူ့ဘောင်ကို တည်ဆောက်နိုင်ရန် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ (Ethics) မြှင့်မားရေးနဲ့ လူသားတစ်ယောက်၌ ရှိသင့်တဲ့ စာနာစိတ်နဲ့ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်များ (Humanitarian attitudes) ဖွံ့ဖြိုးရေးတို့ကို စုပေါင်းဆောင်ရွက်တဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်တစ်ခုလို့ ဆိုရမှာပါ။

ရွေးချယ်တင်မြောက်ထားတဲ့ နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဥပဒေများကို ရေးဆွဲပြီး ပြည်သူများကို ကာကွယ်ပေးတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်တစ်ခုလို့လည်း ဆိုရမှာပါ။

အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်မှာ ပါဝင်တဲ့ စံနှုန်းတွေက “လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်” များအပြင် လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ် တင်မြောက်နိုင်ခွင့်များကို ရရှိနိုင်ရေး၊ တရားမျှတစွာ အုပ်ချုပ်နိုင်ရေး၊

အကြမ်းမဖက်ရေး၊ လူ့အချင်းချင်း ခွဲခြားဆက်ဆံမှု မျိုးကို တားဆီးရေး၊ လူ့အခွင့်အရေးများ၊ နိုင်ငံ တော်ရဲ့ အခွင့်အရေးများ တန်းတူရည်တူ ရရှိနိုင် ရေး၊ လုံခြုံတဲ့ဘဝမျိုးနဲ့ နေနိုင်ရေး-စတဲ့ အရေး တွေ ပါဝင်တယ်။

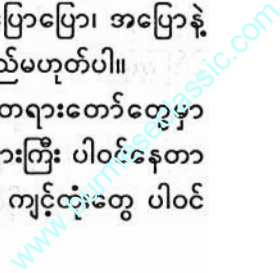
မြန်မာလူမျိုးများ ဒီလိုအခွင့်အရေးတွေ ကို အသက်အသွေးတွေပေးပြီး တောင်းဆိုနေရ ခြင်းဟာ (သို့မဟုတ်) တောင်းဆိုရတဲ့အလုပ်တွေ ကို လုပ်နေရခြင်းဟာ အုပ်ချုပ်သူ လူတန်းစားများ နဲ့ အုပ်ချုပ်ခံလူတန်းစားတို့ရဲ့ သန္တာန်မှာ ကိုယ်ကျင့် သီလနှင့် ဗြဟ္မစိုရ်တရားတွေ ဆိတ်သုဉ်းသွားခဲ့ ကြတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ရခြင်းပါ။ အုပ်ချုပ်သူ များအတွက်မူ ကျင့်သင့်တဲ့ မင်းကျင့်တရား (၁၀) ပါးကို မကျင့်ခဲ့ကြလို့ ဖြစ်ရတာပါ။

နိုင်ငံတော်ရဲ့ လမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးရာ၌ ဒီမိုကရေစီပဲ ပြောပြော၊ ဆိုရှယ်လစ်ပဲ ပြောပြော။

ကွန်မြူနစ်ပဲ ပြောပြော၊ ဘယ်လမ်းစဉ်ပဲ လိုက် လိုက် လမ်းစဉ်က အဓိက မဟုတ်ပါ။ အမည်နာမ က အဓိကမဟုတ်ပါ။ ခေါင်းစဉ်က အဓိကမဟုတ်ပါ။ စစ်မှန်တဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနဲ့ ဖြူစင်တဲ့ ဗြဟ္မစိုရ် တရားများကို ကျင့်သုံးပြခြင်းကသာ အဓိကပါ။

ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးဟာ လူတစ်ယောက် ရဲ့ ရပိုင်ခွင့်ကို ပြောတတ်ဖို့ လိုသလို၊ ရိုးသားစွာနဲ့ လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်မှ ပြည်သူတွေ လိုလားတဲ့ လူ့ အခွင့်အရေးတွေကို ရရှိနိုင်ကြမှာပါ။ ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော်က ချမှတ်ထားတဲ့ ဥပဒေများကို ပြည်သူ များက မလိုက်နာခဲ့ရင် ဘာခေါင်းစဉ်ပဲတပ်တပ်။ ဘယ်လိုပဲ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံလို့ပြောပြော၊ အပြောနဲ့ တော့ ဘာမှ ထူးခြားလာမည်မဟုတ်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေမှာ ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးတွေ အများကြီး ပါဝင်နေတာ ကို တွေ့ရတယ်။ ဒီမိုကရေစီ ကျင့်ထုံးတွေ ပါဝင်

နေတယ်ဆိုလို့ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဒီမိုကရေစီ ကျင့်ထုံးတွေက ယူပြီးဟောထားတယ်လို့တော့ မထင်စေလိုပါ။

ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးတွေဟာ ရာစုနှစ် တစ်ရာနီးနီး နောက်ကျပြီးမှ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ နိုင်ငံရေးပေါ်လစီတစ်ခုပါ။ ထိုနိုင်ငံရေးပေါ်လစီ ဖြင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းပေးထားတဲ့ တရားမျှတစွာ နေနိုင်ရေး၊ အကြမ်းမဖက်ရေး၊ လူသားအချင်းချင်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်ရေး၊ လူ့အခွင့်အရေးကို အပြန်အလှန် လေးစားလိုက်နာနိုင်ရေး စတဲ့ ကျင့်စဉ် တွေဟာ သီလသိက္ခာဖြင့် မြှင့်တင်ပေးထားတဲ့လူသား တွေ ကျင့်သုံးရမဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာတွေဆိုတာ နားလည် နိုင်ကြဖို့ပါ။

သီလသိက္ခာရဲ့ အားသာချက်က ဒီမိုကရေစီ ကျင့်ထုံးမှာ အများလက်ခံရင် အမှန်တရားသည် ပင် အမှားဖြစ်သွားနိုင်သလို၊ မှားယွင်းတဲ့ ကိုယ်ကျင့်

သိက္ခာများကို မှန်ကန်တဲ့ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာလို့ အထင် ရောက်သွားနိုင်တာမျိုးတွေလည်း ရှိတယ်။

ဥပမာ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာလျော့ပါးလာမှု တွေ၊ လူမှုရေး ဖောက်ပြန်မှုတွေ၊ လင်မယား ကွာ ရှင်းမှုတွေ၊ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေဟာ မိသားစုများ အတွက်၊ အထူးသဖြင့် ငယ်ရွယ်တဲ့သားငယ်၊ သမီး ငယ်လေးများအတွက် ကလေးငယ်တွေ ရသင့်ရထိုက် တဲ့ လူ့အခွင့်ရေးကို ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးတွေက အကာ အကွယ် မပေးနိုင်ဘူးဆိုတာ သိသာထင်ရှား နေပါတယ်။

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်ရေးဆိုတဲ့ အသုံး အနှုန်းမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာရူဒါဒ်နဲ့ ဒီမိုကရေစီ ရူဒါဒ် နှစ်ခုအကြား အမြင်တူတာတွေလည်း ရှိတယ်။ အမြင် မတူတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဥပမာ၊ တန်းတူအခွင့်အရေး တို့၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူနေထိုင်နိုင်ရေးတို့၊ လူသား အချင်းချင်း ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာဖြင့် ကာကွယ် စောင့် ရှောက်ရေး-စတဲ့ အရေးများပါ။

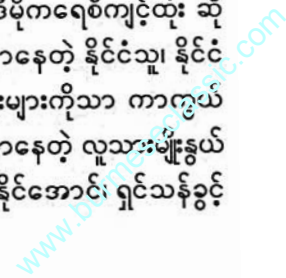
ဒီအရေးတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာမှာလည်း ရှိတယ်။ ဒီမိုကရေစီမှာလည်း ရှိတယ်။ မတူတဲ့ အချက်တွေကတော့ မိဘနှစ်ပါး စွန့်ပစ်ခံရတဲ့ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို စားဝတ်နေရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးစတဲ့ အထောက်အပံ့တွေနဲ့ နိုင်ငံတော်က ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပေးထားရုံနဲ့ လုံလောက်ပြီလို့ မသတ်မှတ်နိုင်တဲ့ အချက်မျိုးတွေပါ။

ငယ်ရွယ်တဲ့ ကလေးငယ်များမှာ တကယ်လိုအပ်တဲ့အရာက မိဘရဲ့နွေးထွေးတဲ့ မေတ္တာတရားပါ။ ကြင်နာစွာဖြင့် နွေးထွေးလုံခြုံမှုကို ပေးနိုင်တဲ့ မိဘများရဲ့ ကရုဏာတရားတွေ၊ မိဘများမှ နွေးထွေးစွာ စောင့်ရှောက်ထားမှုကြောင့် တခပ်ခပ်ရယ်မောနေတဲ့ ကလေးငယ်များရဲ့ အပြစ်ကင်းစင်စွာ ရယ်မောနေတဲ့ မုဒိတာသံစဉ်လှိုင်းတွေ၊ သားငယ်၊ သမီးငယ်လေးတွေငိုရင် သန်းခေါင်ယံမှာပဲ ဖြစ်စေ။

အာရုံဦးမှာပဲဖြစ်စေ၊ ဘယ်အချိန်အခါမဆို စိတ်မတို နိုင်တဲ့ မိဘများရဲ့ ဥပေက္ခာ နှလုံးသားမျိုးတွေဆိုတာ ဘယ်နေရာမျိုးမှာမှ မရနိုင်ကြလို့ပါ။

နိုင်ငံတော် ငွေကြေးမနနဲ့ ထောက်ပံ့ထားတဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုမျိုးထက် ဗြဟ္မစိုရ်တရားတွေနဲ့ စောင့်ရှောက်ထားတာက ကလေးငယ်များရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေကို ပိုပြီးရွှင်လန်းစေတယ်။ စိတ်ကျန်းမာရေးတွေ၊ ကိုယ်ကျန်းမာရေးတွေကိုလည်း ပိုပြီးရစေနိုင်တယ်။ ဒါက ကလေးငယ်များ မျှော်လင့်တဲ့ ကလေးများ (လူ) အခွင့်ရေးပါ။ ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးက ဒီလူ့အခွင့်အရေးမျိုးကို ပေးနိုင်မည်လား။

နောက်တစ်ခုက ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံး ဆိုတာ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတွင်းမှာနေတဲ့ နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများရဲ့ လူ့အခွင့်အရေးများကိုသာ ကာကွယ်ပေးနိုင်ပြီး၊ အခြားနိုင်ငံများမှာနေတဲ့ လူသားမျိုးနွယ်များရဲ့ လူ့အခွင့်များကို ရရှိနိုင်အောင်၊ ရှင်သန်ခွင့်

များ ရနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရာ၌ အားနည်း
နေတာကို တွေ့ကြရမှာ။ ကိုယ့် နိုင်ငံသားက သဘော
မတူရင် လုပ်လို့မရနိုင်တဲ့ ကျင့်ထုံးမျိုးပါ။

သို့သော် ဗုဒ္ဓဝါဒကတော့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ
နဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်ကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်သုံးရာ၌ လူမျိုး
ကန့်သတ်မှု၊ နိုင်ငံကန့်သတ်မှုမရှိပဲ လူမျိုးအားလုံး၊
သတ္တဝါအားလုံးရဲ့ အကျိုးစီးပွားတွေကို ဆောင်ရွက်
ပေးတဲ့ကျင့်စဉ်။ သတ္တဝါများ အပေါ်မှာ မေတ္တာ
တရားများ၊ ကရုဏာတရားများကို တပြေးညီထား
နိုင်တဲ့ ကျင့်စဉ်မျိုးပါ။ ဒါကို ဗြဟ္မစိုရ်ကျင့်စဉ်လို့
ခေါ်တာ။

ဒါကြောင့် မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်များ
ဟာ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ
မှာဖြစ်ဖြစ်၊ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အာဏာရှင်
နိုင်ငံမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျင့်သုံးလို့ ရနိုင်တယ်ဆိုတာ
မှတ်သားနိုင်ဖို့ပါ။

အုပ်ချုပ်သူများဟာ ရာဇဓမ္မလို့ခေါ်တဲ့
မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးကို လျစ်လျူရှုထားပြီး
ကိုယ့်နည်း၊ ကိုယ့်ဟန်နဲ့ အားထုတ်ကြလို့ တိုင်း
ပြည်မှာ ပြဿနာတွေ မကြီးထွားသင့်ပဲ၊ ကြီးထွား
နေရတာ။ အမုန်းတရားတွေ မပွားသင့်ပဲ ပွားနေ
ကြရတာ။ မဆင်းရဲသင့်ပဲ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ရောက်
နေကြရတာ။ ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမကတော့ ရှင်း
တယ်။

အသိဉာဏ်ဟာ အကျင့်တရား မဟုတ်ဘူး
ဆိုတာ။ သိထားတဲ့အတိုင်းကျင့်မှ အကျိုးတရား
ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတာ။ ရာဇဓမ္မတရား ဆယ်ပါး
ဆိုတာ -

- (၁) ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ ဆင်းရဲသူများ
အား အလှူပေးခြင်း (ဒါန)
- (၂) ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာဖြစ်တဲ့ ငါးပါးသီလကို
လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခြင်း (သီလ)

- (၃) အမှုထမ်းတို့အား စားနပ်ရိက္ခာများ လုံလောက်အောင်ပေးခြင်း (ပရိစ္စာဂ)
- (၄) ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း (အဇ္ဇဝ)
- (၅) သာယာနူးညံ့စွာ ပြောဆိုကျင့်ကြံခြင်း (မဒ္ဒဝ)
- (၆) အကျင့် သီလတို့ကို ခြိုးခြံစွာ စောင့်သုံးခြင်း (တပ)
- (၇) အမျက်မထွက်ခြင်း (အက္ခောဓန)
- (၈) ပြည်သူလူထုတို့ကို အခွန်အတုတ်အမျိုးမျိုး တို့ဖြင့် မညှင်းဆဲခြင်း၊ မနှိပ်စက်ခြင်း (အဝိဟိသ)
- (၉) သည်းခံရခြင်း (ခန္တီ)
- (၁၀) ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူတို့သဘောနှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်း (အဝိရောဓန)^၂-တို့ဖြစ်တယ်။ ဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်စဉ်းစားနိုင်ကြဖို့ပါ။
အုပ်ချုပ်သူများဟာ ဒီကျင့်ထုံးများကို စွမ်းနိုင်သမျှလိုက်နာမယ်ဆိုရင် ပြည်သူတွေရဲ့ ဘဝ

တွေ လုံခြုံစိတ်ချရခြင်း၊ ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာ ကွာဟမှု နည်းပါးခြင်း၊ ပြည်သူတို့ရဲ့ဆန္ဒကို နားထောင်ပေးခြင်းဖြင့် ပြည်သူတွေရဲ့လိုအပ်ချက်ကို တိုင်းပြည်မှ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခြင်း၊ ခေါင်ဆောင်များရဲ့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာများ ကောင်းမွန်ခြင်းကြောင့် ပြည်သူတို့ရဲ့ လေးစားမှုကို ပိုမိုရနိုင်ခြင်း၊ ပြည်သူများနှင့် စကားပြောဆိုရာ၌ သာယာနူးညံ့ပြီး ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာများ သိမ်မွေ့၍ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်များအပေါ် ကြည်ညိုလေးစားစိတ်များ ပို၍ပို၍ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ခြင်း၊ အစိုးရကိုယ်တိုင်က တိုင်းပြည်ဘဏ္ဍာများကို ခြိုးခြံစွာ ကျင့်နေတဲ့အတွက်ကြောင့် ပြည်သူများက လာဘ်ပေး၊ လာဘ်ယူကင်းတဲ့ အစိုးရအပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချများ များပြားလာနိုင်ခြင်း၊ အခွန်အတုတ်များကို ကောက်ခံရာ၌ မျှတခြင်း၊ အလုပ်လုပ်လျှက် သားသမီး များပြားခြင်းခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲတွင်းနက်

နေတဲ့ ဆင်ရဲသားမိသားစုများအား ပညာပေးခြင်း၊ အခွန်အတုတ်များ လျှော့ပေါ့ကောက်ခံခြင်း၊ လိုအပ်လာခဲ့ရင် မိသားစုများရဲ့ဝင်ငွေကို ထပ်ဆောင်းပေးခြင်း စတဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေကို မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမတရားများ၌ အတိအလင်း ဟောပြောထားတယ်။

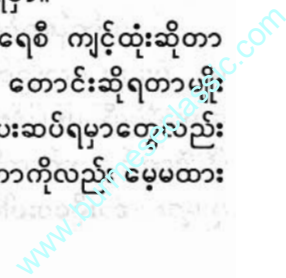
ဒီတရားတော်ရဲ့ အနှစ်သာရတွေကို လျစ်လျူရှုထားခြင်း၊ နားမလည်ခြင်း၊ နားလည်ထားသော်လည်း မကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် လူ့အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးနေရတာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော်များရဲ့ ကျင့်ထုံးဥပဒေများကို မျှော်မှန်းရော်ရမ်းပြီး “We want Democracy” ဆိုပြီး ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးတွေကို တောင်းဆိုနေကြတာပါ။

ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးတွေကို ရနိုင်ဖို့ တောင်းလည်းတောင်း၊ ကျင့်လည်းကျင့်ရမှာပါ။

ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်ကျင့်စဉ်တွေဆိုတာ ဒီမိုကရေစီရဲ့ အနှစ်သာရ အားလုံးကို လွှမ်းခြုံထားတဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဒီမိုကရေစီကျင့်စဉ် တရားတွေပါ။ စိစစ်နိုင်ဖို့ပါ။

စစ်မှန်တဲ့ဒီမိုကရေစီကို ကျင့်ထုံးမပါဘဲနဲ့ တောင်းယူရုံနဲ့မရနိုင်ပါ။ ကိုယ်တိုင်က ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော်ကြီးကို တည်ထောင်လိုသူတိုင်းက ဒီမိုကရေစီ ကျင့်ထုံးတွေကို လေးလေးစားစား လိုက်နာနိုင်ကြရမှာ။ ကိုယ်တိုင်က လူ့အခွင့်အရေးတွေကို ရချင်တယ်ဆိုရင် သူများရဲ့ လူ့အခွင့်အရေးများကို လေးစားလိုက်နာရမှာ။

စစ်မှန်တဲ့ ဒီမိုကရေစီ ကျင့်ထုံးဆိုတာ ကိုယ်ရချင်တာတွေချည်း တောင်းဆိုရတာမျိုး မဟုတ်ပဲ၊ ကိုယ်ဘက်ကပေးဆပ်ရမှာတွေလည်း အများကြီး ရှိနေတယ် ဆိုတာကိုလည်း မေ့မထားဖို့ပါ။

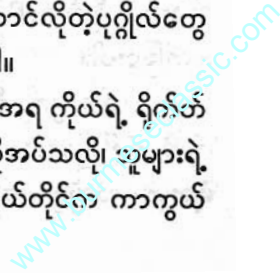

ဥပမာ၊ မိမိရဲ့ဆူညံမှုဟာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အနှောက်အယှက်ဖြစ်နေရင် မိမိကိုယ်တိုင်နားလည်ပေးပြီး တိတ်ဆိတ်အောင် နေရမှာ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဆူညံစေတဲ့ အခမ်းအနားပွဲတွေ၊ မြန်မာပြည်မှာ ကျင့်သုံးနေတဲ့ အသံမစဲပဋ္ဌာန်းပွဲတွေ (ကျောင်းတိုက်တွင်း ကြားရုံလောက် ရွတ်ဖတ်တဲ့ အသံမစဲ ပဋ္ဌာန်းပွဲမျိုးကိုတော့ လက်ခံကြရမှာပါ)၊ လောက်ဒီစပီကာကြီးဖွင့်ပြီး ကျင်းပတဲ့ ပွဲလမ်းသဘင်တွေ၊ ဒါတွေဟာ ဒီမိုကရေစီ ကျင့်ထုံးနဲ့ ကြည့်ရင် ပြုပြင်ရမဲ့အရာတွေဆိုတာ သိနိုင်ကြဖို့ပါ။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ညစ်နွမ်းစေတဲ့ တွေကရာမှာ တံတွေး ထွေးခြင်း၊ ကွမ်းတံတွေး ထွေးခြင်း၊ ဆေးလိပ်တို ပစ်ခြင်း၊ အမှိုက်သရိုက် ပစ်ခြင်း၊ (နိုင်ငံတော်မှ သင့်တော်တဲ့နေရာ၌ အမှိုက်ပစ်စရာပုံးများ ထားရှိပေးပါလျက် ပြုလုပ်ခြင်း) သား

သမီးနဲ့ ဇနီးမယားများကို ရိုက်နှက်ဆုံးမခြင်း၊ လမ်းသွားလမ်းလာများအား ကာယိန္ဒြေပျက်အောင် ပြောင်လှောင်ခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ သူများရဲ့ ကိုယ့်ရေးကိုယ်တာ (Privacy)လူ့အခွင့်ရေးကို နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း (Publicity) ၌ သူတစ်ပါးရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာများ ပျက်ပြားအောင် အားထုတ်ခြင်း၊ အထင်သေး၊ အမြင်သေးဖြစ်အောင် လုံ့လပြုခြင်း-စတဲ့ အပြုအမူတွေဟာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့အဆုံးအမများလည်း မဟုတ်။ ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးလည်း မဟုတ်တဲ့ ဒီအပြုအမူတွေကို ရှောင်ကြဉ်ကြရမှာ။ ဒီကျင့်ထုံးတွေဟာ ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော်သစ်ကို တည်ထောင်လိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပေးဆပ်ရမဲ့ ကျင့်ထုံးတွေပါ။

ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးအရ ကိုယ်ရဲ့ ရိုက်ခတ် (Right)ကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့လိုအပ်သလို၊ သူများရဲ့ ရိုက်ခတ် (Right)ကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ကာကွယ်

စောင့်ရှောက်ပေးရမှာ။ ဟယူးမင်းရိုက်တ် (Human Right) ဆိုတာ တချို့နေရာများ၌ ကိုယ့်ဘက်က ကြည့်ရင် မှန်နေပေမဲ့ ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးအရ လည်း မှန်တယ်လို့လည်း ထင်ရပေမဲ့၊ သူများဘက်ကနေ ပြန်ကြည့်ရင် မှန်ချင်မှမှန်တာ။

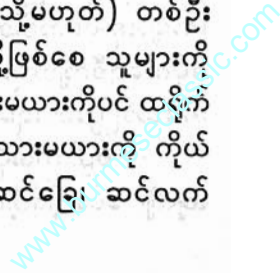
ဥပမာ၊ သူများရဲ့သားမယားကို ချဉ်းကပ်တာမျိုး။ သူများရဲ့သားပျို၊ သမီးပျိုများကို ဖျက်ဆီးတာမျိုးဆိုတာ ဆိုရှယ်သဘောအရ ရိုက်တ်(Right) ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်။ ဗုဒ္ဓဓံ အက်ကသစ် (Buddhist Ethics) အရ လက်ခံနိုင်ဖို့ ခက်တယ်။ သီလ သိက္ခာကျင့်စဉ်၊ ဗြဟ္မစိုရ်ကျင့်စဉ်များအရ ဒါတွေဟာ သူများရဲ့ ရိုက်တ်(Right)ကို ကျူးကျော် ဖောက်ဖျက်ခြင်းပါ။

ဒါတွေကို ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးမှာ သဲသဲကွဲကွဲ ဖော်ပြထားပေမဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့တရားတော်များမှာ သဲကွဲစွာ ဖော်ပြထားတယ်။ ကိုယ်ကျင့်

သိက္ခာဆိုင်ရာကျင့်စဉ်တွေဖြစ်တယ်။ မြန်မာအများစု ထင်ထားတာက ဒီမိုကရေစီ ရရင် ကိုယ်လုပ်ချင်ရာကို လုပ်လို့ရပြီလို့ ထင်နေကြတာ။

စည်းကမ်းပြည့်ဝတဲ့ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ ပြည်သူတွေကို ထင်ရာလုပ်ခွင့်မပေးပါဘူး။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သူတွေကိုလည်း ထင်ရာလုပ်ခွင့် မပေးပါဘူး။ ဥပဒေဘောင်တွင်းမှာ နေပြီး၊ ဥပဒေက ခွင့်ပြုထားတာမျိုးကိုသာ လုပ်ခွင့်ရှိတာ။ ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးမှာလည်း ဥပဒေကို လက်တစ်လုံးခြားလုပ်လို့ မရဘူးလို့ ထင်မိပါရဲ့။

ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံကြီးဖြစ်လာရင် စိတ်မထင်ရင် မထင်သလိုဖြစ်စေ (သို့မဟုတ်) တစ်ဦးတစ်ယောက်က ခိုင်းစေလို့ဖြစ်စေ သူများကို ထရိုက်ဖို့ မပြောနဲ့ ကိုယ့်သားမယားကိုပင် ထရိုက်လို့ မရနိုင်တော့ပါ။ ကိုယ့်သားမယားကို ကိုယ်ရိုက်တာ ဘာဖြစ်လဲလို့ ဆင်ခြေ၊ ဆင်လက်

(Excuses) တွေတော့ မပေးနဲ့ ရိုက်ခဲ့၊ ပုတ်ခဲ့ ရင်တော့ ၉၁၁ စာ မိသွားမှာပေါ့။ (သို့မဟုတ်) ၁၉၉ (မြန်မာပြည်အရေးပေါ်ဖုံး) စာမိသွားမှာ ပေါ့။

ကဲလေ ဒီလောက်ပြောရင် ကိုယ့်ရဲ့ ရပိုင် ခွင့်တွေကိုရော၊ ကိုယ်ဘက်က ပေးဆပ်ရမဲ့သူများ ရဲ့ ရပိုင်ခွင့်တွေကိုပါ နားလည်သဘောပေါက် ရောပေါ့။ ဟုတ်ပြီလေ စစ်မှန်တဲ့ ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော်ကြီးဆီ ခရီးဆက်ဖို့ စဉ်းစားချိန်ပေး ဖို့များ လိုနေသေးလားလို့ သိပါရစေ။

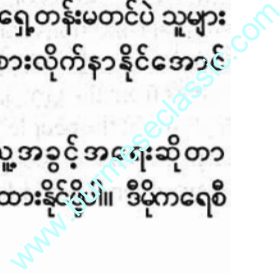
စည်းကမ်းမရှိတဲ့ မြန်မာလူမျိုးတွေ (သို့မဟုတ်) စည်းကမ်းမဲ့တဲ့ မြန်မာလူမျိုးတွေ (အများစု-မိမိအပါအဝင်) နဲ့ စည်းကမ်းပြည့်ဝတဲ့ ဒီမိုကရေစီကျင့်ထုံးတွေကို လိုက်နာနိုင်အောင် အတော်ကြိုးစားရမယ်ထင်တယ်။

စည်းကမ်းပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် လျှော့ လျှော့၊ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ နေတတ်တဲ့ မြန်မာလူမျိုး

တွေဟာ ထင်ရာမလုပ်ရလို့ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ ကြီးကို ပြန်ပေးချင်စိတ်တွေ ဝင်သွားမှာကိုပင် စိုးတထင့်ထင့် ဖြစ်နေမိပါရဲ့။ ရခဲတဲ့ အခွင့် အလမ်းမျိုးပါ။

စည်းကမ်း ပြည့်ဝတဲ့ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော် ကြီးဆီသို့ အရောက်လမ်းနိုင်ရန် ပြည်သူ၊ ပြည်သား တွေ စည်းကမ်းရှိကြဖို့ပါ။ ကိုယ့်အခွင့်အရေးများ ကိုလည်း ရနိုင်ဖို့၊ သူများ အခွင့်အရေးများကို လည်း မဆုံးရှုံးနိုင်စေဖို့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ သီလသိက္ခာနဲ့ ဗြဟ္မစိုရ် ကျင့်စဉ်များကိုပါ ထည့်ပေါင်းပြီး လူတိုင်း လူတိုင်း ဒီမိုကရေစီရဲ့ အသီးအပွင့်တွေ ခံစားနိုင်ဖို့ ဆိုတာ ကိုယ့်အခွင့်အရေးကို ရှေ့တန်းမတင်ပဲ သူများ အခွင့်အရေးများကို လေးစားလိုက်နာနိုင်အောင် ကြိုးစားကြရမှာ။

တကယ်တော့ သူ့အခွင့်အရေးဆိုတာ ကိုယ့်အခွင့်ရေးပဲလို့ သဘောထားနိုင်ဖို့ပါ။ ဒီမိုကရေစီ

ဆိုတာ ပြည်သူ့တွေမက်နေတဲ့ အိမ်မက်ပဲ မဟုတ်
လား။ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်နိုင်ပါစေ။

ဘိက္ခုဓမ္မပိယ (USA)

(Notes)

¹ **Democracy**

is a form of government in which all people have an equal say in the decisions that affect their lives. Ideally, this includes equal (and more or less direct) participation in the proposal, development and passage of legislation into law. It can also encompass social, economic and cultural conditions that enable the free and equal practice of political self-determination. The term comes from the Greek: δημοκρατία- (*dēmokratía*) “rule of the people”,^[1] which was coined from δῆμος (*dēmos*) “people” and κράτος (*Kratos*) “power”, in the middle of the 5th-4th century

BC to denote the political systems then existing in some Greek city-states, notably Athens following a popular uprising in 508 BC.^[2] (<http://www.wikipedia.org>)

² Government of the people, by the people, and for the people. Government by elected representatives of the people. A country governed by its people of their representatives. (Longman Dictionary)

³ **Democracy** is a political system in which all the members of the society have an equal share of formal Political Power. (<http://www.wikipedia.org>)

⁴ For the most part, Greece began by having monarchies, then oligarchies, then tyrannies and then democracies. (<http://www.wikipedia.org>)

၅၆

ဒေါက်တာအရှင်ဓမ္မပီယ (ပါမောက္ခ)

⁵ Aristotle divided Greek governments into *Monarchies*, *Oligarchies*, *Tyrannies* and *Democracies*, and most historians still use these same divisions. For the most part, Greece began by having *Monarchies*, then *Oligarchies*, then *Tyrannies* and then *Democracies*. (<http://www.wikipedia.org>)

⁶ Plato had to content himself with being a te Plato archer of ideas. (<http://www.wikipedia.org>)

⁷ သုမင်္ဂလဇာတကပါဠိ (ပ)အုပ်၊ နှာ ၁၇၀။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ (တ-တွဲ) နှာ ၂၅၀။

ဒေါက်တာအရှင်ဓပွပိယ(ပါဇောတ)

[အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကင်း]

ဒီမိုကရေစီနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီ

နိုင်ငံတော်ရဲ့ လမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးရာ၌
ဒီမိုကရေစီပဲပြောပြော၊ ဆိုရှယ်လစ်ပဲပြောပြော
ဘယ်လမ်းစဉ်ပဲ လိုက်လိုက်
ခေါင်းစဉ်က အဓိက မဟုတ်ပါ။
စစ်မှန်တဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနဲ့
ဖြူစင်တဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်တရားများကို
ကျင့်သုံးပြုခြင်းကသာ အဓိကပါ။